

Coșmarul

Mirimirela

Printre nouri și fantasme
Se deșiră-un vis păgân
Nu-s povești și nu sunt basme
E un vis de om nebun.

Cu talazuri sfărâmate
Și cu inimi fără leac,
Funii de nisip purtate
Printre ochiuri de hamac.

Duse prin vârtej în lună,
Risipite pe o plajă
De o inimă nebună
Ce se zbate într-o mreață

Pânză neagră de păianjen
De la casă-i pân' la poartă,
Inima mea e un stânjen
Parcă-i vie... parcă-i moartă.